

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/19/2013
Identifikačné číslo spisu:	3010200555
Dátum vydania rozhodnutia:	26.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3010200555.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci navrhovateľa U. bytom M. zastúpeného JUDr. Jánom Váškom, advokátom so sídlom Podjavorinskej 3, Prievidza, proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o starobný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 15. novembra 2012, č. k. 12Sd/190/2010-170, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 15. novembra 2012, č. k. 12Sd/190/2010-170, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom z 15. novembra 2012, č. k. 12Sd/190/2010-170, potvrdil rozhodnutie číslo XXX XXX XXXX X z 3. augusta 2010, ktorým odporkyňa podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 100/1988 Zb.“) a § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) priznala navrhovateľovi starobný dôchodok od 26. augusta 2006 v sume 9 841 Sk mesačne, v ktorej je zahrnutá aj úprava podľa zákona č. 306/2002 Z. z. v znení zákona č. 639/2002 Z. z., zvýšenie podľa zákona č. 222/2003 Z. z. a zvýšenie podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. Súčasne uvedeným rozhodnutím odporkyňa rozhodla, že podľa § 263 ods. 10 a § 112 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. navrhovateľovi od 26. augusta 2006 vypláca invalidný dôchodok v sume 11 435 Sk mesačne a od 26. augusta 2006 navrhovateľovi odníma starobný dôchodok v sume 9 841 Sk mesačne.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že po zrušení rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 16. februára 2012, č. k. 12Sd/190/2010-133, (ktorým krajský súd zrušil rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX X z 3. augusta 2010) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. augusta 2012, sp. zn. 9So/70/2012, a vrátení veci na ďalšie konanie krajský súd opätovne preskúmal napadnuté

rozhodnutie odporkyne v súlade s usmernením odvolacieho súdu. Svoj záver odôvodnil tým, že navrhovateľovi, ktorý požiadal o priznanie starobného dôchodku, bol priznaný starobný dôchodok od 26. augusta 2006, (t. j. tri roky spätne od podania žiadosti), pričom bol vymeraný zo zamestnania I.AA pracovnej kategórie. Navrhovateľ je od 1. januára 1991 poberateľom invalidného dôchodku, ktorého výška ku dňu 26. augusta 2006 bola 11 435 Sk mesačne, teda vyššia ako suma starobného dôchodku k uvedenému dňu. Zanikol mu preto nárok na starobný dôchodok, ktorého suma je nižšia a naďalej mu patrí výplata vyššieho invalidného dôchodku. Námietky navrhovateľa smerujúce proti výške invalidného dôchodku nepovažoval za relevantné, keďže invalidný dôchodok bol navrhovateľovi priznaný právoplatným rozhodnutím odporkyne z 19. novembra 1991. Krajský súd mal za preukázané, že dôchodkové nároky navrhovateľa boli posúdené v súlade s platnou právnou úpravou a preto preskúmané rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Rozsudok krajského súdu napadol včas podaným odvolaním navrhovateľ. Namietal, že mu nebolo priznané zvýšenie invalidného dôchodku o 10 % z dôvodu choroby z povolania, čo by podstatným spôsobom ovplyvnilo výpočet jeho invalidného i starobného dôchodku a jeho výšku a krajský súd sa tým vôbec nezaoberal. Trval na tom, že odporkyňa mala posudzovať vec podľa zákona č. 100/1988 Zb. a aj podľa zákona č. 461/2003 Z. z. a samostatne zhodnotiť výpočet invalidného dôchodku a výpočet starobného dôchodku od vzniku nároku, to je od 25. januára 2000, vypočítané dôchodky porovnať a priznať mu vyšší, čo však napadnuté rozhodnutie neobsahuje. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie odporkyne zo dňa 3. augusta 2010 zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie a priznal navrhovateľovi náhradu trov konania, vrátane trov prvostupňového aj predchádzajúceho odvolacieho konania.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že dôvody, ktoré uviedol navrhovateľ v odvolaní nepovažuje za opodstatnené. Námietky navrhovateľa smerujú proti výške invalidného dôchodku, ktorý bol priznaný právoplatným rozhodnutím. Navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 v spojení s § 250s ods. 2 O. s. p. preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o priznaní starobného dôchodku a jeho odňatí z dôvodu jeho súbehu s invalidným dôchodkom, ktorého suma je vyššia ako suma starobného dôchodku.

Z obsahu spisov vrátane administratívneho spisu odporkyne mal aj odvolací súd za preukázané, že navrhovateľ je od X. A. XXXX poberateľom invalidného dôchodku a žiadosťou z 26. augusta 2009 požiadal o priznanie starobného dôchodku, ktorý bol preskúmaným rozhodnutím z 3. augusta 2010 vypočítaný podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. a § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., lebo navrhovateľ dovŕšil dôchodkový vek 55 rokov dňa 25. januára 2000, teda za účinnosti zákona č. 100/1988 Zb. Starobný dôchodok bol vymeraný z I.AA pracovnej kategórie, v ktorej navrhovateľ získal 21 rokov zamestnania a celková započítaná doba zamestnania navrhovateľa je 39 rokov. Bol vypočítaný z priemerného mesačného zárobku za roky 1999, 1998, 1990, 1997, a 1993, ktorý po úprave pre výpočet dôchodku je 3 839 Sk, pričom dôchodok ku dňu vzniku nároku je 92 % priemerného mesačného zárobku, to je 3 532 Sk. Výška starobného dôchodku bola upravená podľa zákona č. 306/2002 Z. z. a zvýšená podľa zákona č. 222/2003 Z. z. a podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. na sumu 9 841 Sk mesačne.

Proti uvedenému výpočtu starobného dôchodku navrhovateľ neuviedol žiadne konkrétne námietky.

Navrhovateľ v odvolaní proti rozsudku krajského súdu namietal, že napadnutým rozhodnutím odporkyne mu nebolo priznané zvýšenie invalidného dôchodku o 10 % v súvislosti s priznanou chorobou z povolania.

Táto jeho námietka nie je dôvodná, lebo preskúmaným rozhodnutím odporkyňa nerozhodovala o

priznaní invalidného dôchodku, ale starobného dôchodku a o nároku na ďalšiu výplatu dôchodkov z dôvodu ich súbehu.

Z dávkového spisu odporkyne pritom vyplýva, že navrhovateľ sa v minulosti domáhal priznania invalidného dôchodku z titulu pracovného úrazu, jeho žiadosti však nebolo vyhovené právoplatným rozhodnutím odporkyne. Nad rámec súdneho prieskumu odvolací súd poukazuje na to, že možnosť zvýšenia invalidného dôchodku o 10% z titulu pracovného úrazu bola zo zákona č.100/1988 Zb. vypustená už od 1.júla 1992 a zákon č.461/2003 Z.z. takú možnosť neupravuje.

Čo sa týka námietky navrhovateľa ohľadom chýbajúceho samostatného výpočtu výšky invalidného dôchodku a samostatného výpočtu výšky starobného dôchodku, ktorá mu patrí ku dňu 26. augusta 2006 tak podľa zákona č. 100/1988 Zb. ako aj podľa zákona č. 461/2003 Z. z., táto jeho námietka nie je dôvodná a takýto postup nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia. Pre posúdenie, ktorý z dôchodkov je k 26. augustu 2006 vyšší na účely § 81 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z., teda na účely posúdenia nároku na výplatu dôchodku je rozhodujúca výška dovtedy vyplácaného invalidného dôchodku a výška novo priznaného starobného dôchodku.

Námietka, že odporkyňa mala starobný dôchodok vypočítať nielen podľa zákona č.100/1988 Zb., ale aj podľa zákona č. 461/2003 Z.z., nemá oporu v zákone. Z ustanovenia § 259 zákona o sociálnom poistení, ktorý upravuje nároky na dávky vzniknuté pred 1. januárom 2004 vyplýva, že v konaniach o nárokoch na dávky a o zmene sumy dávky za obdobie pred 1. januárom 2004, aj keď o uvedenej dávke, náhrade škody, peňažnej náhrade alebo podpore v nezamestnanosti už bolo právoplatne rozhodnuté, sa rozhodne podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003. Navrhovateľovi vznikol nárok na starobný dôchodok ešte za účinnosti predošlej právnej úpravy, t. j. za účinnosti zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení a nie za účinnosti v súčasnosti platného zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení. Odporkyňa preto nárok navrhovateľa posudzovala a priznala ho tri roky spätne od podania žiadosti podľa zákona č. 100/1988 Zb. v súlade so zákonom.

Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za súladné so zákonom a preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Účastníkom konania odvolací súd nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.